FA ČVUT Praha, Ústav průmyslového designu

POSUDEK ZÁVĚREČNÉ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE „HRACÍ MÍSTO“ AUTORKY DARINY MOLATOVÉ

V úvodní části práce se diplomantka velmi pozorně zabývá psychickými i fyzickými vlastnostmi vyvíjejícího se dítěte. Vhodně si jako studijní podklad zvolila texty uznávaného českého psychologa Pavla Říčana. Tím se dobře připravuje na řešení psychických i fyzických ergonomických parametrů své práce, kterou představuje návrh dětského hřiště.

V dalším textu se pokouší hodnotit dnes běžně užívaná dětská hřiště a třídí je do několika skupin. Zde je možná její kritika průmyslově vyráběných produktů zbytečně silná. Podle mého názoru je důležité, aby byl na trhu dostatečný výběr možností, kde nejde vždy jen o lepší a horší řešení, ale o odlišné alternativy, které se mohou vzájemně různě doplňovat. Také diplomantčina poznámka na jedné straně o trvanlivosti průmyslově vyráběných hřišť na druhé straně o jejich environmentální neudržitelnosti postrádá vysvětlující propojení.

V závěru úvodní části se diplomantka velmi vhodně věnuje začlenění dětského hříště do daného prostředí. Popisuje jaké souvislosti by měly být sledovány. Pokud řeší tuto stránku architekt, měly by být předpoklady přijatelného výsledku. Český problém spočívá v našem známém kutilství, kdy každý chce rozumět všemu a profesionálové jsou opomíjeni. Jde o jednu z rovin svévole politiků nebo úředníků, proto které není jednoduché bojovat.

V hlavní části práce se diplomantka věnuje vlastnímu návrhu stavebnicového systému dětského hřiště. Popis technologické roviny je velmi důsledný, profesionální. U materiálu doskočiště je vhodné užít namísto slova štěrk charakteristický termín „oblázek“, který může být pestrý (tzv. mramorový), nebo i bílý. I ze samotného textu lze předpokládat funkčnost výroby i instalace. Práce obsahuje zobrazení jedné z možných sestav modulů do komponovaného celku se zakreslenými dětskými postavami, což částečně splňuje požadavky kladené na vizualizaci fyzické ergonomie, která je jinak doložena číselnými údaji. Představu o konkrétním pohybovém využití dává obrázek na straně 26. Škoda však, že není barevný. Pravidla tonální skladby jsou sice slovy přesně popsána, text ale nemůže poskytnout integrovaný vjem celku. Možná půjde o působivou barevnou kompozici. Přeci jen bych se však obával celkové strakatosti a doporučil bych v navazujících návrzích pro různá reálná řešení pracovat s menším počtem odstínů, buď v rámci celku, nebo jeho částí. Bylo by tak možné lépe harmonizovat objekt hřiště s daným prostředím, což diplomantka jinde v textu zdůrazňuje jako důležité.

Dále diplomantka kriticky popisuje ekologické aspekty použitého materiálu a zmiňuje se o horší recyklovatelnosti sklolaminátu. Důležitějším aspektem ekologie je však trvanlivost, resp. možnost opravy a regenerace použitých prvků. Pokud bude toto hledisko při výrobě optimalizováno, není otázka recyklace tak významná.

Projekt je charakteristický velkou variabilitou, která může vést k funkčně i vizuálně velmi zajímavým řešením. Jejich kvalita však bude závislá na kvalitě projektanta. Pokud by byl předpoklad, že se stavebnicovým systémem bude pracovat někdo jiný, než jeho autor, bylo by vhodné nabídnout alespoň základní ukázky různých kompozic.

Jak z výsledného designérského návrhu, tak z popisu práce vyplývá, že diplomantka se věnovala celému komplexu problematiky, která navrhování provází velmi pozorně. Práce je vystavěna na seriózních základech a má potenciál pro další rozvoj. Proto doporučuji hodnotit práci: A

Mgr. Tomáš Fassati, 2. 6. 2020